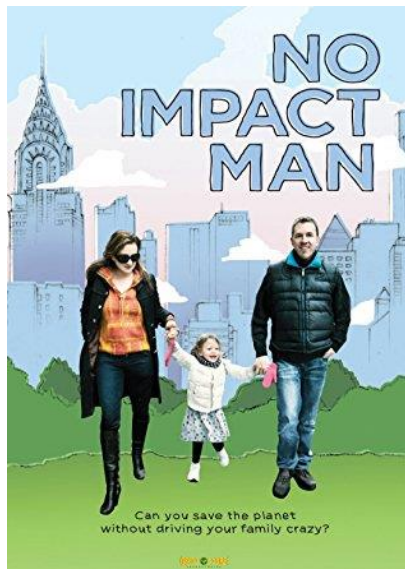

Dokumenālā filma “Cilvēks bez ietekmes” (*No Impact Man*). Apraksts.

K. Bevana citāti no filmas:

“Lielais jautājums šajā eksperimentā bija, vai viens cilvēks var ko ietekmēt. Mani satrauc tas, ka cilvēki runā, ka indivīda rīcība nav svarīga, taču tieši indivīda rīcība liek mums iesaistīties.”

“Mēs visi esam saistīti. Mans prāts grib teikt, ka svarīgs esmu tikai es. Tāpēc man sevi visu laiku jāmaņa, ka tā nav taisnība.”

“Daļa mūsu eksperimenta nozīmē pajautāt. “Vai mēs gribam būt vienreizlietojamu produktu kultūra?”

“Kāpēc man jāgaida, kamēr valdība ko izdarīs? Kāpēc man jāgaida, kad lielie uzņēmumi ko izdarīs? Kāpēc man pašam ko nedarīt?”

“Cilvēks bez ietekmes” (*No Impact Man*) ir 2009. gada dokumentālā filma, kas parāda vienu gadu amerikāņu rakstnieka un vides aktīvista Kolina Bevana (*Colin Beavan*) dzīvē, laikā, kad K. Bevans kopā ar ģimeni īstenoja eksperimentu dzīvot Ņujorkā, neatstājot ietekmi uz apkārtējo vidi. Dzīve bez ietekmes uz vidi viņiem nozīmēja – nelidot ar lidmašīnām; nebraukt ar metro un ar mašīnu; nelietot liftu; pirkt tikai to pārtiku, kas audzēta ne vairāk kā 250 jūdžu attālumā; neizmantojot iepakojumu, papīra izstrādājumus, lai samazinātu atkritumu apjomu; pārstāt lietot elektrību.

Tik radikālas dzīves izmaiņas sākotnēji var šķist dīvainas, smieklīgas, trakas, vai pat neiespējamās. Tomēr šis eksperiments parāda, kā ar maziem soļiem var pakāpeniski izmainīt savu dzīvi un galu galā ievērojami uzlabot tās kvalitāti. Filmas varoņu ģimene rezultātā bija spiesta pavadīt vairāk laika ārpus sava dzīvokļa, jo vasaras tveicē tajā nebija kondicioniera, savukārt ziemā – radiatoru siltuma, izpalika arī iespēja sekot TV programmai, līdz ar ko viņu divus gadus vecā meitiņa Izabella varēja aktīvi atpūsties un iepazīt apkārtējo pasauli kopā ar vecākiem. Bevanu ģimene iepirkās vietējos tirdziņos, ēda sezonālo ēdienu, atpūtās parkos un paši sāka audzēt pārtiku. Filma rāda arī dažādo sabiedrības attieksmi pret eksperimentu – tajā ir gan izpratne un apbrīna, gan izteikts noliegums un negativisms.

K. Bevans uzsāka “No Impact Man” projektu, lai mēģinātu palīdzēt piesaistīt plašāku sabiedrības uzmanību klimata, vides, ekonomikas, sociālā taisnīguma un kvalitātes krīzēm. Projekta mērķis bija eksperimentēt ar dzīves veidu, kas varētu gan uzlabot dzīves kvalitāti, gan reizē būt mazāk kaitīgs apkārtējai videi. “No Impact Man” projekts sniedza iespēju pārveidot savu dzīvesveidu, kas filmas varoņiem nenāca viegli – Bevanu ģimenei bija grūtības ar jauno un tik ļoti neierasto dzīvesveidu, jo viņi bija

pieraduši izmantot visas mūsdienu pasaules ērtības, taču, eksperimentam noslēdzoties, pat sākumā ļoti skeptiskā Mišela atzina, ka tas ir labvēlīgi mainījis viņas dzīvi – uzlabojās ne vien viņas veselība, bet arī attieksme pret dzīvi kopumā. Eksperimentam noslēdzoties, ģimene atsāka lietot elektrību, pārstāja veidot kompostu dzīvoklī, taču viņi ieviesa līdzsvaru, domājot arī turpmāk daudz kritiskāk par to, vai lietām un precēm patiešām ir tik liela vērtība.

Filmu var skatīt no vairākiem redzes leņķiem – sākot ar vides aizsardzības, politikas un lauksaimniecības jomu dažādiem rakursiem, un beidzot ar privāto dzīvi un savstarpējām attiecībām. Mēs visi kā atsevišķi indivīdi varam veikt virkni pasākumu, lai risinātu svarīgas sociālās problēmas, lai panāktu to, ka mūsu ierastās sistēmas kļūst ilgtspējīgas. Viens cilvēks var kaut ko mainīt, ja sāk maziem soļiem un tic, ka pārmaiņas ir iespējamas. Sākot ar sevi un savu ģimeni, mēs varam ietekmēt un uzlabot ne tikai savu dzīvesveidu, bet arī savu apkārtējo un tuvinieku dzīvi. Mēs esam atbildīgi par kultūru, kurā mēs dzīvojam, atbildīgi viens otra priekšā. “Ir cerība, ka mainoties ikkatram no mums, tas iedvesmos mainīties arī citus”, saka Kolins. Ko sēsi, to pļausi!